

den, som ikke er Chefen, absolut betale det Dobbelte for hver Hund af, hvad den Anden betaler, selv om denne holder 2 eller flere Hunde, altsaa henholdsvis nu her 16 og 32 Kr. Derfor skulde jeg ønske, at Vædringsforslaget under Nr. 6 blev taget tilbage, idet der derved, efter min Mening, vil være givet Anvisning paa, at den af en Husstand, som ikke er Chefen, kun skal betale, som om det var den 2den Hund i et Hundehold.

Caspersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Første Viceformand (Bloug): Det ærede Medlem kan ikke faae Ordet strax, da der allerede er indtegnet flere Talere. Det ærede 2det Medlem for 9de Kredts har Ordet.

Mourier-Petersen: Efter at have hørt den høitærede Ministers Udtalelser har jeg egentlig ikke Meget at fremføre; thi det viser sig jo, at den høitærede Minister slutter sig til de Vædringsforslag, som jeg er Medforslagsstiller af; og Vædringsforslagene under Nr. 10, 11 og 12, som den høitærede Minister udtalte sig imod, kan jeg heller ikke stemme for; hvorfor jeg fraraader deres Vedtagelse. Seg vil nu blot sige et Par Ord om Vædringsforslaget under Nr. 5, der har en særlig Interesse for mig, da det angaar Forholdene paa Landet, hvor den Lov jo er ny, som vi nu staa i Begreb med at indføre. Naar jeg er gaaet med til at stille dette Vædringsforslag, er det ikke, fordi jeg derved mener at opnaa det absolut Bedste; jeg er egentlig ikke tilfredsstillet ved Bestemmelsen, som den er, da jeg tror, at Loven ikke vil faae den tilfattede Virkning, nemlig i nogen væsentlig Grad at formindste Hundeholdet paa Landet, og det er jo dog det egentlige Hovedsiemed med den. Smidlertid er jeg dog gaaet med til denne Bestemmelse, da jeg maa anse den for at være absolut bedre end Bestemmelsen i Lovforslaget; saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing. Thi dets Bestemmelser her kan jeg paa ingen Maade gaa ind paa. Jeg anser nemlig den Afskillelse, der er gjort mellem de store og smaa Hunde paa Landet, for absolut uheldig. Maalingsbestemmelsen, som er indført der, vil medføre meget store Ulemper og Besværigheder for dem, der skulle paage, at Maalingen udføres. Det Arbejde vil paa ingen Maade staa i Forhold til den Indtægt, man kan vente at staae Kommunen ved Hundeaafgiften. Seg maa endelig ogsaa gjøre opmærksom paa, at naar Maalet sættes til 20 Tommer, vil det være de fleste Hunde paa

Landet, der komme ind under den Størrelse, thi det er kun de færreste, der ere over 20 Tommer. Seg er derfor en bestemt Modstander af den nævnte Bestemmelse i § 5, og jeg tror i det Mindste, at man ved Vædringsforslagets Vedtagelse vil opnaa det, at Loven ikke vil vække nogen egentlig Misfornøielse eller forstaafe vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sognekoged et Arbejde, som ikke staaar i Forhold til den Gavn, som vil kunne udrettes ved denne Lov. Seg kan ikke slutte mig til de Indvendinger, som bleve gjorte af det ærede sidste Medlem mod vort Vædringsforslag under Nr. 6. Seg tror ikke, at det vil berede nogen Vanstuelighed, og det forekommer mig, at det staaar i god Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lovforslagets § 4. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 7 angaar, da tiltaler det mig, og jeg skal anbefale det. Det gaar jo nemlig ud paa en Skjærpelse. Det, jeg kunde ønske og vilde anse for det Bedste, var, naar enhver Hund paa Landet uden Hensyn til dens Størrelse skulde svare en Afgift, naar ikke denne Hund var bunden, thi først da tror jeg, at man vilde opnaa at faae en Formindstelse af Hundeholdet, vel at mærke, naar saa ogsaa denne Afgift ikke var altsor ubethelig. Seg skal ikke komme videre ind paa de mere sproglige Bemærkninger med Hensyn til § 13 angaaende „Tævehunde i Løbetiden“ og „løbste Tævehunde“, men blot bemærke, at det Sidste har en vis sproglig Hævd, saa at der vist ikke kan være Noget i Veien for, at Thinget, hvis det ellers vil billige det, kan vedtage det. Vædringsforslaget under Nr. 15, som jeg er Medforslagsstiller af tilligemed det ærede 3die Medlem for 10de Kredts (Maben), vil jeg dog anbefale Thinget at vedtage. Thi foruden at det er Lovforslagets Hovedsiemed at kunne formindste den Mængde Hunde, der findes paa Landet, er det ogsaa af Bigtighed at sørge for, at det ved sin Gjennemførelse ikke vil volde Brøderier og Chikanerier for Beboerne, og det tror jeg virkelig let vilde kunne blive Tilfældet, hvis vi beholdt denne Bestemmelse. Det vilde være næsten umuligt for en Eier at kunne føre en saadan Kontrol med sin Hund, naar den er i den Tilstand, at han vil kunne undgaa at ifalde en Bøde; derfor tror jeg, at man hellere maa undgaa at faae den Slags Bestemmelser ind i Lovforslaget, som ville vække Misfornøielse, og som dog ere Bestemmelser, hvorved der ikke opnaas noget Videre. Seg vil derfor anbefale disse Vædringsforslag, idet jeg naturligvis nok kunde have ønsket, navnlig hvad Bestemmelserne for Landet angaar, at de